

Ερντογάν και Γκιουλέν

Λένε κάποιοι ότι ο Γιώργος Παρχαρίδης καταχρώμενος το κύρος του στον οργανωμένο ποντιακό χώρο θέλει να τον εξουσιάζει αυταρχικά ο ίδιος ή δι' αντιπροσώπων. Δηλαδή τον εμφανίζουν ως Ερντογάν του χώρου.

Λένε άλλοι για τον Ιβάν Σαββίδη ότι και αυτός με το κύρος του και το χρήμα που διαθέτει για ευεργεσίες, λειτουργεί περίπου ως Γκιουλέν του χώρου.

Και το γεγονός ότι ο ποντιακός χώρος σπαράσσεται –οδυνηρότατο σύμπτωμα υπήρξε η παραίτηση των 9 από το Διοικητικό Συμβούλιο της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδας ΠΟΕ– το αποδίδουν πολλοί στη σύγκρουση αυτών των δύο κορυφαίων παραγόντων.

Αυτά είναι ανοησίες. Είναι λάθος εικόνα αυτών των προσώπων. Δυστυχώς όμως αυτές οι ανοησίες εμφανίστηκαν και επίσημα, διότι το κείμενο παραίτησης των 9 του ΔΣ της ΠΟΕ αναφέρεται σε έναν στυγνό πατερναλισμό στην ΠΟΕ και απλώς αποφεύγουν να ονοματίσουν τον «πατέρα», εννοώντας όμως τον Γιώργο Παρχαρίδη. Ξέρουμε εξάλλου ότι η άλλη πλευρά, αυτή της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου της ΠΟΕ, εξαρχής υποπτευότανε ότι οι 9 αποτελούσαν εντολοδόχους του Ιβάν στο Διοικητικό Συμβούλιο, συγκροτημένους σε ομάδα.

Όλα αυτά είναι ανοησίες. Καμιά σχέση με την αλήθεια. Ο Παρχαρίδης έχει κάθε δικαίωμα να έχει φιλίες μέσα στον οργανωμένο χώρο, όπως και να διαθέτει το κύρος του κατά βούληση. Και αυτό κάνει, μας αρέσει - δε μας αρέσει. Ποιος είπε ότι μόνο οι ασήμαντοι έχουν τέτοιο δικαίωμα; Ας ανεβάσουμε και εμείς με τα έργα μας το κύρος μας στο ύψος του κύρους του Παρχαρίδη και ας κάνουμε ό,τι κάνει αυτός, δικαίωμά μας. Επίσης ο Ιβάν έχει δικαίωμα να ευεργετεί σωματεία διαθέτοντας τα χρήματά του, όσα θέλει, όπου αυτός κρίνει ότι θα πιάσουν τόπο. Ποιος είπε ότι μόνο ο οβολός της χήρας καθαγιάζεται; Μερικές φορές με λάθος επιλογές του δίνει την εικόνα ότι επιδιώκει να μανιπουλάρει τον ποντιακό χώρο, αλλά αυτό είναι ψευδής εικόνα.

Παρεμπιπτόντως θα πω ότι ο Ιβάν χρηματοδότησε, επί ημερών προεδρίας μου στην Εύξεινο Λέσχη Θεσσαλονίκης, το Πολιτικό Αρχείο του Πόντου, του οποίου την πρώτη παρουσίαση στις 18/3/2016 τίμησε ως γνωστόν με την παρουσία του ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Εν τούτοις ενώ, παρά την ευεργεσία του, εγώ δύο φορές καταψήφισα στο ΔΣ της Λέσχης σε θέμα ενδιαφέροντος Ιβάν Σαββίδη, ουδέποτε αντιλήφθηκα κάποια δυσφορία του, ουδέποτε ζήτησε το παραμικρό από το ΔΣ της Λέσχης. Έχουμε λοιπόν το δικαίωμα να αντιπαλεύουμε τις επιλογές αυτών των δύο προσώπων και τη σωρεία των λαθών τους, ιδίως τον τελευταίο καιρό, αλλά οφείλουμε να τους αναγνωρίσουμε αυτό καθαυτό το δικαίωμα επιλογής.

Ουσιαστικά αυτό το δικαίωμα αμφισβητούν οι 9 της ΠΟΕ στο κείμενο παραίτησής τους. Λένε ότι δεν ανέχονται πλέον τον πατερναλισμό στην ΠΟΕ και ευρύτερα στον ποντιακό χώρο. Αποφεύγουν να το πουν ευθέως αλλά εννοούν ότι δεν ανέχονται αυτό που μεταξύ τους ονομάζουν παρχαριδισμό. Ωστόσο μια ακριβοδίκαια εκτίμηση της συνολικής προσφοράς του Γιώργου Παρχαρίδη στα ποντιακά είναι όχι απλά θετική αλλά κεφαλαιώδης. Κάνει όμως και μοιραία λάθη. Δυστυχώς πέρσι το καλοκαίρι κόντεψε να καταστρέψει σε 50 μέρες ό,τι δημιούργησε σε 50 χρόνια. Άνοιξε χωρίς τη δέουσα περίσκεψη διάπλατα τις πόρτες της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Ποντίων Ελλήνων ΔΙΣΥΠΕ σε όλους, νομίζοντας ότι οι λύκοι θα αλλάξουν φύση και θα προσέλθουν ως άκακα αρνία. Ήρθαν και τον κατασπάραξαν. Δεν πήρε όμως το μάθημα. Διότι πάει τώρα ως ομιλητής στην εκδήλωση του Μνημείου του Δήμου Πειραιά ανεχόμενος να απευθύνει, κατά το ανακοινωθέν πρόγραμμα, χαιρετισμό και ο κ. Στέφανος Τανιμανίδης ως Γενικός Γραμματέας του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ποντιακού Ελληνισμού ΠΑΣΠΕ ενώ δεν έχει καμιά τέτοια ιδιότητα, δεδομένου ότι το νεκραναστηθέν πέρσι το καλοκαίρι ΠΑΣΠΕ είχε, το διορισμένο Διοικητικό Συμβούλιο, δικαστική εντολή και προθεσμία να κάνει εκλογές μέχρι 17/2/2017 για τακτικό Συμβούλιο. Εκλογές όμως δεν έγιναν αφού ούτε εκλογείς ούτε εκλέξιμοι υπήρχαν, αφού το ΠΑΣΠΕ είναι ανύπαρκτο. Έληξε λοιπόν η θητεία του ΔΣ του ΠΑΣΠΕ, άρα και η θητεία του Στέφανου ως διορισμένου Γενικού Γραμματέα. Αλλά σε επίσημη, κρατική τελετή, θα εμφανισθεί ως ανώτατος αξιωματούχος του ποντιακού χώρου –αν βέβαια δεν τον κατεβάσει κάποιος εισαγγελέας από την εξέδρα–, και αυτό θα το ανεχθεί η ΠΟΕ και η ΔΙΣΥΠΕ. Και δίνεται έτσι στους 9 της ΠΟΕ το δικαίωμα να χρησιμοποιούν και αυτό ως λόγο –μάλλον πρόφαση– παραίτησης. Έπρεπε η ΔΙΣΥΠΕ και η ΠΟΕ να ασκήσουν σκληρό και αδιάλλακτο βέτο για την παρουσία του Στέφανου με ιδιότητα που δεν έχει. Δεν το έκαναν. Και πληρώνουν τα επίχειρα...

Εκεί όμως που η ανακοίνωση των 9 της ΠΟΕ δείχνει αδικαιολόγητη υποκρισία, είναι η κατάκριση της απόφασης της πλειοψηφίας του ΔΣ να μην δεχθεί την πρότασή «τους» για κοινή εκδήλωση στις 19 Μαΐου. Δεν λένε ωστόσο ποια ήταν αυτή η πρόταση, ποιο το περιεχόμενό της, για να κρίνουν όσοι αδαείς και απληροφόρητοι τι ακριβώς συνέβη. Αλλά επειδή εμείς ούτε αδαείς είμαστε ούτε απληροφόρητοι, τους λέμε δημόσια ότι αυτή η πρόταση δεν ήταν δική τους, ότι ήταν πρόταση της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ποντιακών Σωματείων (ΠΟΠΣ) και περιείχε τέτοιους όρους που καθιστούσαν την κοινή εκδήλωση αδύνατη, εκτός αν δεχόταν η ΠΟΕ να λειτουργήσει ως ουρά της ΠΟΠΣ. Φυσικά η ΠΟΕ, η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου, στάθηκε στο ύψος της αποστολής της και απέρριψε την ύπουλη και προσχηματική πρόταση. Και χολώθηκε η μειοψηφία, που άρπαξε την ευκαιρία, παρουσίασε αυτήν την απόφαση του ΔΣ ως έργο του παρχαριδισμού και προέβη στην «ηχηρή παραίτηση». Πρόκειται για ασύλληπτα παιδαριώδη και ανεύθυνα ενέργεια. Φοβερό! Οι ίδιοι το λένε στην ανακοίνωση

παραίτησης ότι με την πρώτη εμφάνισή τους σε εκλογές της ΠΟΕ επιδίωκαν την εξάλειψη του πατερναλισμού (διάβαζε παρχαριδισμού) και ότι παρ' ολίγο να το πετύχουν. Και λέμε εμείς ότι, επειδή δεν το πετύχατε, παραιτηθήκατε. Εύγε! Μπράβο σας! Τήνελλα! Ναβαισατρεύ! Μασαλάχ! Πλήξατε κατάκαρδα τον κορυφαίο οργανωτικό θεσμό του ποντιακού χώρου, την ΠΟΕ, νομίζοντας ότι χτυπάτε καίρια τον Παρχαρίδη. Χτυπήστε τον όσο θέλετε, να τον χτυπήσουμε και εμείς μαζί σας, μερικές φορές το αξίζει – ο αναμάρτητος όμως πρώτος τον λίθον βαλέτω. Αλλά με ποιο δικαίωμα χτυπάτε τόσο αλύπητα την ίδια την ΠΟΕ; Για το στήσιμο της ΠΟΕ τρέξαν από χωρίου εις χωρίον ο Παρχαρίδης, ο Γεωργιάδης, ο Γαβρίδης (που έβαλε επιπλέον και όλη τη σύνεσή του, τη γνώση και την εργατικότητά του) και τόσοι άλλοι κοντά τους. Εγώ επεξεργάσθηκα γύρω στις εκατό έγγραφες προτάσεις για την σύνταξη του καταστατικού –ατελές στην πράξη, όπως αποδείχθηκε, αλλά υψηλής οργανωτικής έμπνευσης, με τον συνδυασμό των ΣΠΟΣ και της κεντρικής διοίκησης–, συμβιβάσαμε τα ασυμβίβαστα, διαλύθηκαν ομοσπονδίες, έγιναν πολυπληθή οργανωτικά συνέδρια, δούλεψαν τόσοι άνθρωποι, για να έρχεστε εσείς τώρα και να τα κλωτσάτε όλα αυτά, επειδή δεν σας πάει ο παρχαριδισμός. Εν τοιαύτη περιπτώσει ας προφασιστούν άλλοι σε άλλους φορείς ιβανσαβιδισμό και ας αποχωρήσουν, να τα διαλύσουμε όλα οριστικά.

Οι πραγματικοί μαχητές την πρώτη τουφεκιά τη ρίχνουν μέσα τους, τουφεκίζουν πρώτα τον φυσικό φόβο τους στη θέα του εχθρού, την αμφιβολία για την σκοπιμότητα του αγώνα, την τάση τους να σκοτώνουν τον εχθρό αντί να τον θέσουν μόνο εκτός μάχης, τουφεκίζουν τον κακό εαυτό τους πριν τουφεκίσουν τον εχθρό. Εσείς δεν το κάνατε. Ακόμα και αν ο «πατερναλισμός» σας δυσκόλευε τη ζωή στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΠΟΕ, έπρεπε να τουφεκίσετε τη δυσανεξία σας, να τουφεκίσετε την πικρία σας για το που δεν σας ανέδειξε ως πλειοψηφία το εκλογικό σώμα, να τουφεκίσετε την αίσθηση ανωτερότητας απέναντι στην πλειοψηφία, να κάνετε ακόμη και υπομονή, να σκεφτείτε ότι στο κάτω-κάτω η πλειοψηφία έχει εκλεγεί απολύτως δημοκρατικά. Εσείς φύγατε. Και το κάνατε αυτό ενώ στις 14 Μαΐου συνέρχεται το Κοινό των Ποντίων όπου υπήρξε ομόφωνη απόφαση της Επιτροπής της ΠΟΕ για την Παναγία Σουμελά να παραβρίσκονται τα σωματεία της ΠΟΕ, για να δώσουμε τη μάχη και να συντρίψουμε την οικογενειοκρατία με την δύναμη που έχουμε και το δίκιο που μας ανήκει. Παραιτηθήκατε ενώ αρχίζουν οι εκδηλώσεις της ΠΟΕ για την 19η Μαΐου. Δεν μείνατε να αγωνισθείτε, γίνατε ριψάσπιδες.

Χάσαμε δυστυχώς το στόχο, που είναι η κατάλυση του φασιστικού καθεστώτος διοίκησης του Σωματείου και του Προσκυνήματος της Παναγίας Σουμελά. Από εδώ εξαρτάται η λύση όλων των προβλημάτων του οργανωμένου ποντιακού χώρου. Αλλά χρειάζονται μάχες εκ του συστάδην, μέσα στους ίδιους τους χώρους - άντρα του

καθεστώς, όπου και όποτε έχουμε δικαίωμα νόμιμης παρουσίας. Χάσαμε όμως αυτόν το στόχο και γι' αυτό έχουμε παραιθήσεις βλέποντας τον Παρχαρίδη ως φιλόδοξο Ερντογάν και τον Ιβάν Σαββίδη ως Γκιουλέν του οργανωμένου ποντιακού χώρου. Αυτές οι παραιθήσεις μάς κινούν σε λάθος αγώνες, χάσαμε την αίσθηση των πραγμάτων και βουλιάζουμε...

Γιάννης Αποστολίδης
Πρώην πρόεδρος της Ευξείνου Λέσχης Θεσσαλονίκης